

Sygn. akt VIII GC 2275/18 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Bartkowska

Protokolant starszy sekretarz sądowy Ilona Wadas

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2019 r.

w Bydgoszczy na rozprawie

sprawy z powództwa M. T.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7 107,00 zł (siedem tysięcy sto siedem złotych) z:

a) odsetkami ustawowymi od kwot:

- 6 407,00 zł od dnia 2 kwietnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r.

- 700,00 zł od dnia 13 listopada 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r.

b) odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot:

- 6 407,00 zł od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

- 700,00 zł od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 867,00 zł (dwa tysiące osiemset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

3. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 106,64 zł (sto sześć złotych sześćdziesiąt cztery grosze) tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

SSR Joanna Bartkowska

UZASADNIENIE

Powód M. T. wniósł pozew przeciwko pozwanemu (...) S.A. z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 7 107,00 złotych, w tym 6 407,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za okres od dnia 2 kwietnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, a także 700,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13 listopada 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienia od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty. Pozew zawierał również żądanie zwrotu kosztów procesu.

Z uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że zawarł z K. R. umowę przelewu wierzytelności odszkodowawczej w związku z uszkodzeniem pojazdu marki O. o nr rej. (...) z dnia 2 marca 2015r., za którą odpowiedzialność przyjął pozwany w związku z zawarciem przez poszkodowanego dobrowolnego ubezpieczenia Autocasco. Powód podał, że poszkodowany zgłosił szkodę pozwanemu, który przeprowadził postępowanie likwidacyjne i wyliczył należne odszkodowanie w oparciu o kosztorys naprawy i wypłacił kwotę 8 692,63 złotych. Powód utrzymywał, że taki sposób wyliczenia szkody był niewłaściwy, gdyż ubezpieczyciel rozliczył szkodę jako częściową, zaś zgodnie z OWU obowiązującymi między stronami koszt naprawy przekracza 70% wartości pojazdu i szkoda kwalifikuje się jako tzw. szkoda całkowita. Zdaniem powoda, prawidłowo określone odszkodowanie winno wynosić 15 100 złotych brutto. Powód dodał, że w celu ustalenia rzeczywistych kosztów naprawy pojazdu sporządzono opinię, za którą powód zapłacił 700,00 złotych.

W dniu 16 lipca 2018 r., w sprawie rozpoznawanej pod sygn. akt VIII GNc 2982/18, Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W złożonym sprzeciwie pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

Uzasadniając swój sprzeciw pozwany wskazał, że umowa ubezpieczenia AC została zawarta pomiędzy stronami, zaś odszkodowanie zostało wyliczone prawidłowo zgodnie z obowiązującymi ogólnymi warunkami umowy ustalonymi uchwałą zarządu (...) nr (...) z dnia 24.12.2013r. Pozwany zaprzeczył, by w niniejszej sprawie miała miejsce szkoda całkowita, albowiem koszty naprawy nie przekroczyły 70% wartości pojazdu sprzed szkody. Pozwany zakwestionował również żądanie zwrotu kosztów prywatnej opinii.

Sąd ustalił, co następuje:

K. R. zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia Autocasco dla pojazdu marki O. o nr rej. (...), którą potwierdzała Polisa nr (...) na okres od 20 lutego 2015r. do 19 lutego 2016r. w wariantcie serwisowym z sumą ubezpieczenia w wysokości 30 000 zł. Do umowy stron zastosowanie miały „(...)”, ustalone uchwałą Zarządu (...) dnia 24 grudnia 2013 r.

W dniu 2 marca 2015 r. w wyniku zdarzenia drogowego uszkodzony został ww. pojazd marki O. o nr rej. (...). Ubezpieczony zgłosił szkodę pozwanemu. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, na podstawie kalkulacji naprawy, pozwany wypłacił odszkodowanie w kwocie 8 692,63 złotych rozliczając szkodę jako częściową.

Okoliczności bezsporne, ponadto dowód: polisa nr (...) -k. 34-35, (...) nr (...) -k. 36-42, decyzja pozwanego z dnia 2.04.2015r. - k. 43, kosztorys pozwanego -k. 44-49, akta szkody -k. 60

Na podstawie umowy z dnia 1 października 2015 r. powód nabył od K. R. wierzytelność wraz z należnymi roszczeniami ubocznymi wobec ubezpieczyciela w związku ze zdarzeniem z dnia 2 marca 2015 r. Pozwany został zawiadomiony o przelewie wierzytelności.

dowód: umowa sprzedaży wierzytelności -k. 11-14, zawiadomienie o przelewie wierzytelności -k. 15

W dniu 13 października 2015r. powód wezwał pozwanego do weryfikacji wcześniejszego stanowiska i wypłaty dalszego odszkodowania oraz poinformował, że jeżeli nadal pozostaną rozbieżności to zleci sporządzenie kosztorysu przez rzeczoznawcę i kosztami tego kosztorysu obciąży pozwanego. Pozwany odmówił dopłaty odszkodowania.

dowód: wezwanie do zapłaty - k. 16-17, pismo pozwanego z dnia 5.11.2015r. -k. 18-19

Na zlecenie powoda rzeczoznawca sporządził wycenę, z której wynikało, że koszt naprawy pojazdu marki O. o nr rej. (...) wynosi 24 332,40 złotych brutto i przekracza 70% wartości pojazdu. Wartość pojazdu w dniu zdarzenia wynosiła bowiem 30 000 zł, zaś wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła kwotę 14 900 zł. Za sporządzenie ekspertyzy, powód został obciążony kwotą 700,00 złotych.

dowód: faktura VAT nr (...) - k. 22; ocena techniczna - k. 23-33

Powód ponownie wezwał pozwanego do dopłaty odszkodowania wskazując, iż sposób ustalenia odszkodowania metodą kosztorysową był błędny, gdyż zgodnie z zawartą umową autocasco szkoda powinna być rozliczona jako szkoda całkowita. Pozwany nie zmienił swojego stanowiska.

dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty –k. 20, pismo pozwanego k. 21

Całkowity koszt naprawy pojazdu marki O. o nr rej. (...) w związku ze zdarzeniem z dnia 2 marca 2015r. z uwzględnieniem OWU AC wynosi 25 376,89 zł brutto. Wartość rynkowa pojazdu w stanie przed szkodą wynosi 29 800 zł, zaś wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wynosi 14 700 zł brutto.

Dowód: opinia sądowa biegłego z dziedziny techniki samochodowej R. J.– k. 76-95, opinia uzupełniająca –k. 110- 112

Sąd zważył, co następuje:

Opisany stan faktyczny był w dużej mierze bezsporny, ponieważ strony były zgodne co do okoliczności zawarcia umowy ubezpieczenia Autocasco zaś powód nie kwestionował, że mają zastosowanie Ogólne warunki ubezpieczenia AC ustalone uchwałą Zarządu (...) S.A. z 2013r. Ponadto, nikt nie kwestionował tego, że zdarzenie szkodzące rzeczywiście miało miejsce, następnie pozwanemu zgłoszono szkodę, a ubezpieczyciel ostatecznie wypłacił odszkodowanie w kwocie 8 692,63 złotych.

Pozostałe okoliczności faktyczne Sąd ustalił w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty prywatne, których autentyczność nie była kwestionowana oraz na podstawie opinii biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej R. J.. Opinia jest jasna, pełna i szczegółowa. Biegły w opinii uzupełniającej skorygował wartość pojazdu w stanie uszkodzonym na dzień powstania szkody. Biegły wyliczył wysokość koszt naprawy pojazdu, na podstawie obowiązujących strony zapisów OWU AC uchwalonych uchwałą zarządu pozwanego z dnia 24 grudnia 2013r. oraz wartość pojazdu przed i po szkodzie. Opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Podstawę prawną dochodzonego roszczenia stanowią przepisy o umowie ubezpieczenia. Zgodnie z art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W § 2 pkt 1 tego przepisu ustawodawca wskazał, że świadczenie ubezpieczyciela – przy ubezpieczeniu majątkowym – polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Ogólne warunki ubezpieczenia powinny określać – między innymi – rodzaj ubezpieczenia i jego przedmiot, prawa i obowiązki stron umowy ubezpieczenia, zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń, sposób ustalania rozmiaru szkody (przy ubezpieczeniach majątkowych), a także sposób określania sumy odszkodowania lub innego świadczenia, jeżeli ogólne warunki ubezpieczenia przewidują odstępstwa od zasad ogólnych (art. 12a ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej; tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz. 1206).

Strony były zgodne co do tego, że do umowy ubezpieczenia zawartej przez K. R. z pozwanym ubezpieczycielem zastosowanie znajdowały (...) ustalone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 24 grudnia 2013 r.

Niekwestionowana była przy tym legitymacja procesowa powoda, który zawarł umowę cesji z K. R.. W ten sposób, na powoda przeszła wierzytelność odszkodowawcza, wraz z wszelkimi związanymi z nią prawami (art. 509 i nast. k.c.).

Niezależnie od tego, że w rozpoznawanej sprawie ustalenie odszkodowanie powinno odbyć się w zgodzie z imperatywnymi przepisami kodeksu cywilnego oraz ogólnymi warunkami ubezpieczenia, kwestie związane z adekwatnym zakresem naprawy oraz stawkami za robocizną i ceną części wymagały zasięgnięcia wiadomości specjalnych. Biegły dokonał szczegółowego zestawienia niezbędnych czynności, ich czasochłonności oraz kosztów operacji i materiałów, które wynikały ze sporządzonych przez strony prywatnych kalkulacji. Na polecenie Sądu, biegły odniósł się do treści OWU, w tym § 19 ust. 3 pkt 1 i § 20 ust. 2 który określał sposób ustalenia wartości odszkodowania

w przypadku zaistnienia szkody całkowitej. Biegły zastosował normy czasowe operacji naprawczych określone przez producenta pojazdu, stawki rynkowe za robociznę obowiązujące w dniu szkody oraz ceny materiałów lakierniczych i normalistów zawarte w systemie A. z uwzględnieniem potrącenia 50% cen części zamiennych reflektora lewego i chłodnicy z uwagi na wcześniejsze uszkodzenia tych elementów. Opinia, po skorygowaniu wartości pojazdu w stanie uszkodzonym, nie była kwestionowana przez żadną ze stron procesu.

Zgodnie z treścią § 3 pkt 58 OWU AC, szkoda całkowita występuje wówczas, jeżeli koszty naprawy pojazdu ustalone wg zasad określonych w § 20 ust. 2 przekraczają 70% wartości pojazdu.

Sąd na podstawie opinii biegłego ustalił, że całkowity koszt naprawy pojazdu w związku ze zdarzeniem z dnia 2 marca 2015r. z uwzględnieniem OWU AC wyniosła 25 376,89 zł brutto. Koszt naprawy przekracza zatem 70% wartości pojazdu, która wyniosła kwotę 29 800 zł. Wobec powyższego szkoda ma charakter tzw. szkody całkowitej, co powoduje, iż naprawa jest nieuzasadniona, zaś odszkodowanie stanowi różnicę pomiędzy wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym w kwocie 29 800 zł i wartością pojazdu w stanie uszkodzonym w kwocie 14 700 zł brutto.

Mając na uwadze dotychczas wypłaconą kwotę odszkodowania w wysokości 8 692,63 zł Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6 407,00 złotych tytułem dopłaty odszkodowania.

Sąd zasądził również od pozwanego na rzecz powoda koszty prywatnej opinii w kwocie 700 zł uznając je za uzasadnione. Wskazać należy, iż powód zlecając sporządzenie powyższej opinii realizował żądania zmierzające do uzyskania ochrony prawnej jego roszczenia. Przy tym, na podstawie umowy sprzedaży wierzycelności z dnia 1 października 2015 roku wszedł we wszelkie prawa poszkodowanego K. R.. Poza tym treść § 5 wskazanej umowy jednoznacznie określa, iż jej przedmiotem są także koszty prywatnej ekspertyzy. Powód poniósł koszty sporządzenia opinii, na dowód czego przedłożył do akt opinię techniczną nr (...) i fakturę nr (...) Podkreślić należy, iż ustalone w opinii prywatnej koszty naprawy potwierdziły, że kalkulacja pozwanego była zaniżona i nie stanowiła prawidłowego wykonania umowy.

Podstawę prawną zasądzenia ww. należności stanowi art. 471 k.c., przy uwzględnieniu art. 509 k.c., albowiem powód poniósł dodatkową szkodę w skutek nie wykonania nienależycie umowy ubezpieczenia przez pozwanego, gdyż pozwany pomimo obowiązku wynikającego z umowy ubezpieczenia nie dokonał prawidłowego oszacowania szkody. Powyższe potwierdził w analogicznym stanie faktycznym Sąd Okręgowy w Bydgoszczy w wyroku z dnia 12.10.2016r. w sprawie VIII Ga 132/16 i w wyroku z dnia 26.11.2018r. w sprawie VIII Ga 141/18.

O odsetkach Sąd orzekł przy tym na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Ze względu na zmianę treści § 2 tego przepisu, do dnia 31 grudnia 2015 r. z odsetkami ustawowymi, natomiast od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

O kosztach procesu Sąd orzekł zatem na mocy art. 98 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 867,00 zł. Na powyższą kwotę składa się koszt opłaty sądowej w wysokości 250 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego wraz z opłatą skarbową w wysokości 1817 zł oraz uiszczona i wykorzystana zaliczka na poczet opinii w wysokości 800,00 zł.

Nadto, w myśl powyższej zasady i w oparciu o treść art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, w pkt 3 wyroku nakazano pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 106,64 zł tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa, a dotyczących kosztów opinii biegłego nie pokrytej z uiszczonej zaliczki.

SSR Joanna Bartkowska